

تلقین میت

آداب اموات و ادعیه متعلق به آن:

مؤلف گوید: غیر از زمان احتضار در دوجا برای میت خواندن تلقین مستحب است: یکی زمانی که او را در قبر می گذارند. و بهتر آن است با دست راست دوش راست، و با دست چپ دوش چپ او را بگیرند، و وی را حرکت دهند و تلقین کنند. و دیگر زمانی که از دفن او فارغ شدند، پس از آن که مردم رفتند، مستحب است ولی میت نزدیکترین خویشان او نزد سر میت بنشینند، و به صدای بلند به او تلقین کند، و خوب است دو کف دستش را روی قبر گذارد، و دهان را نزدیک قبر ببرد، و اگر دیگری را هم نایب کند خوب است. و در اخبار وارد شده: چون میت را این گونه تلقین کنند منکر به نکیر گوید: بیا برویم حجّتش کردند احتیاج به پرسیدن نیست، پس باز می گردند و دیگر سال نمی کنند. علامه مجلسی رحمه الله فرموده: اگر تلقین کننده به این صورت بگوید جامع تر است:

إِسْمَعِ اِنْهَمْ يَا فُلَانُ بَنَ فُلَانٍ

بشنو، بفهم ای فلان بن فلان

نام او و پدرش را بگوید:

هَلْ اَنْتَ عَلَي الْعَهْدِ الَّذِي فَاْرَقْتْنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةِ

آیا بر آن پیمانی که از ما بر پایه آن جدا شدی می باشی

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

از گواهی بر اینکه معبودی جز خدا نیست، یگانه و بی شریک است،

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ

و اینکه محمد (درود خدا بر او و خاندانش) بنده و فرستاده اوست

وَرَسُولُهُ وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ

و سرور پیامبران و خاتم رسولان است

وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدُ الْوَصِيِّينَ

و اینکه علیّ امیر مؤمنان است و آقای جانشینان

وَأَمَامٌ أَفْتَرَضَ اللَّهُ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ

و امامی که خدا اطاعتش را بر جهانیان واجب کرده

وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

و اینکه حسن و حسین، و علی بن الحسین، و محمد بن علی

وَجَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ وَعَلِيُّ بْنُ مُوسَى

و جعفر بن محمد، و موسب بن جعفر، و علی بن موسی

و مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَعَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ

و محمد بن علی و علی بن محمد، و حسن بن علی

وَالْقَائِمِ الْحُجَّةِ الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أئِمَّةَ الْمُؤْمِنِينَ

و قائم حجت مهدی (درودهای خدا بر ایشان) امامان مؤمنان

و حُجِّجَ اللَّهُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

و حجّت های خدا بر همه آفریدگانند،

وَأَيْمَتِكَ أئِمَّةٌ هُدَىٰ أَبْرَارٍ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ

و امامانت امامان هدایت و نیکانند ای فلان بن فلان،

إِذَا تَأْتَاكَ الْمَلَائِكَةُ الْمُقْرَبَانِ رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى

هنگامی که دو فرشته مقرب، و دو فرستاده خدای تبارک و تعالی نزد تو آیند

وَسَلَّاكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كِتَابِكَ

از پروردگارت و پیامبرت و دینت و کتابت

وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ اِيْمَتِكَ فَلَا تَخَفْ وَقُلْ فِي جَوَابِهِمَا:

و قبله ات و امامانت از تو سؤال کنند نترس، و در جواب آنها بگو

اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ رَبِّي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّ

خدا جلّ جلاله پروردگارم و محمد (درود خدا بر او و خاندانش) پیامبرم

وَالْإِسْلَامُ دِينِي وَالْقُرْآنُ كِتَابِي وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتِي

و اسلام دینم و قرآن کتابم و کعبه قبله ام

وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامِي وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُجْتَبَى إِمَامِي.

امیر مؤمنان علی بن ابیطالب امامم، و حسن بن علی مجتبی امامم،

وَالْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الشَّهِيدُ بِكَرْبَلَاءَ إِمَامِي وَعَلِيُّ بْنُ زَيْنِ الْعَابِدِينَ إِمَامِي

و حسین بن علی شهید در کربلا امامم و علی زین العابدین امامم،

و مُحَمَّدٌ بَاقِرُ عِلْمِ النَّبِيِّينَ إِمَامِي وَ جَعْفَرُ الصَّادِقِ إِمَامِي

و محمد شکاننده دانش پیامبران امامم و جعفر صادق امامم

و مُوسَى الْكَاسِمِ إِمَامِي وَ عَلِيُّ الرِّضَا إِمَامِي

و موسی کاظم امامم و علی الرضا امامم،

و مُحَمَّدٌ الْجَوَادِ إِمَامِي وَ عَلِيُّ الْهَادِي إِمَامِي

و محمد جواد امامم و علی هادی امامم

وَ الْحَسَنُ الْعَسْكَرِيُّ إِمَامِي وَ الْحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ إِمَامِي

و حسن عسگری امامم و حجت منتظر امامم می باشند

هُؤَلَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أُمَّتِي

اینان که درودهای خدا بر همگی آنان باد

وَ سَادَتِي وَقَادَتِي وَ شُفَعَائِي بِهِمْ أَتَوَلَّى

امامان من و آقایانم و پیشروانم و شفیعان من هستند با آنان دوستی می کنم

وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتْبَرُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

و از دشمنانشان در دنیا و آخرت بیزاری می جویم

ثُمَّ اعْلَمْ يَا فُلَانُ بَنَ فُلَانٍ

سپس بدان ای فلان

أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى نِعَمَ الرَّبِّ

به درستی که خدای تبارک و تعالی نیکو پروردگاری است

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نِعَمَ الرَّسُولِ

و محمد (درود خدا بر او و خاندانش) نیکو رسولی است

وَأَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَوْلَادَهُ الْأَيْمَةَ الْأَحَدَ عَشَرَ

و امیر مؤمنان علی بن ابطالب، و فرزندان یازده امام

نِعَمَ الْأَيْمَةِ وَأَنَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ

نیکو امامانی هستند و آنچه را محمد (درود خدا بر او و خاندانش) آورده حق است

وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مَنْكَرٍ وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ

و مرگ حق است، و سؤال منکر و منکر در قبر حق است

وَالْبُعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَتَطَائُرَ الْكُتُبِ حَقٌّ

و بعث و نشر حق، و صراط و میزان و پراکنی نامه اعمال حق است

وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا

و بهشت و دوزخ حق است و قیامت آمدنی است، شکّی در آن نیست

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

و خدا هر که را در گورها برانگیزد.

آنگاه بگوید:

أَفْهِمْتَ يَا فُلَانُ

ای فلان آیا فهمیدی؟

در حدیث آمده: میّت در جواب می گوید: آری فهمیدم، سپس بگوید:

ثَبَّتَكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ

خدا بر گفتار ثابت، ثابت قدمت بدارد

هَدَاكَ اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

به راه استوار هدایتت کند

عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَ أَوْلِيَائِكَ فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ

بین تو و اولیائش در قرارگاهی از رحمتش آشنایی برقرار کند.

سپس بگوید:

اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنِ جَنْبَيْهِ وَأَصْعِدْ بِرُوحِهِ إِلَيْكَ

خدایا زمین را از دو پهلویش خالی گذار و روانش را به سویت بالا ببر،

وَلَقَّهِ مِنْكَ بُرْهَانًا اللَّهُمَّ عَفْوِكَ عَفْوِكَ

و از جانب خود حجّت را تلقین او فرما، خدایا ببخش و درگذر.

این رساله را به کلمه شریفه «عفو» پایان دادم، و رجای واثق دارم که عفو الهی شامل حال این روسیاه و همه کسانی که به این رساله عمل می کنند شود.